

Koller Pius, Neumann János, Riesz Marcel, Tomcsik József, Verzar Frigyes, Wigner Jenő, Zechmeister László.

A tagok javarészt egyetemi tanárok.

Az akadémia tisztikara:

Elnök: Szent-Györgyi Albert, alelnök: Bay Zoltán, gazdasági igazgató: Ráth István, főtitkár: Gombás Pál, titkár: Cavallier József. Az elnöki tanács tagjai:

a tisztikar, valamint Békésy György, Csürös Zoltán, Egerváry Jenő, Mansfeld Géza és Wolsky Sándor.

Az első ülésen a tagok megvitatták munkatervüket és a folyóiratok megjelenésének módjait. Majd Ivanovics és Csürös vezetésével megalakult a magyar penicillin bizottság. E jelentős eseményről egyébként a napisajtó részletesen beszámolt.

Amerikában is megindult a fából való alkoholgyártás

A FA jelentékeny részben, átlag mintegy 55 százalékban, cellulózából van. Ennek az anyagnak kémiai összetétele igen hasonló a keményítőéhez, mind a kettő szőlőcukormolekulákból van felépítve. Az a nagy különbség, ami az igen állandó, nehezen felbontható és előnyös mechanikai sajátságokkal rendelkező cellulóze, valamint a kémiailag könnyen szétbontható és mechanikailag ellenállóképességet nem tanúsító keményítő között fennáll, szerkezeti különbségekre vezethető vissza. A keményítő savak hatására könnyen elbomlik szőlőcukorra, amely vagy mint ilyen kerül fogyasztásra, (krumplícukor), vagy pedig erjesztés útján alkohollá dolgozzák fel. Bár a cellulóze sokkal ellenállóbb a keményítőnél, magas hőmérsékleten és nagy nyomás alatt savakkal ez is elbontható szőlőcukorrá. A nyersanyagokban szegény Németország már évekkkel ezelőtt rájött, hogy ily módon értéktelen fahulladékot (fűrészport, faforgácsot) értékes anyaggá lehet feldolgozni. A „facukor“ kiváló takarmány, sőt kellő tisztítás után értékes emberi tápszer is, vagy az alkoholgyártásnak a keményítő-cukorral egyenrangú nyersanyaga.

A háború az olyan gazdag országokat, mint Amerika is megtanított a nyersanyagokkal való takarékos gazdálkodásra és a hulladékok minél tökéletesebb értékesítésére. Most nyáron készült el Springfield (Oreg) városában Amerika első olyan szeszgyára, melynek fűrészpor és faforgács a nyersanyaga. Ez egyúttal a világ egyik legnagyobb ilyenmű szeszgyára, napi termelése 500–600 hektoliter. Bár ez a gyár a háborús gazdálkodásnak köszöni létrejöttét, kétségkívül békében is megállja majd a helyét, mert nyersanyaga csaknem értéktelen hulladék lévén, versenyre tud kelni az értékesebb mezőgazdasági termékekből kiinduló szeszgyárral, noha műszaki berendezése drágább ezeknél.